
۲۵

Light Book Demi Medium **Bold**
Light Italic Book Italic Demi Italic Medium Italic Bold Italic

Beloved

From "Beloved" novel by Toni Morison

...Finally she called the women to her. "Cry," she told them. "For the living and the dead. Just cry." And without covering their eyes the women let loose.

It started that way: laughing children, dancing men, crying women and then it got mixed up. Women stopped crying and danced; men sat down and cried; children danced, women laughed, children cried until, exhausted and riven, all and each lay about the Clearing damp and gasping for breath. In the silence that followed, Baby Suggs, holy, offered up to them her great big heart.

She did not tell them to clean up their lives or to go and sin no more. She did not tell them they were the blessed of the earth, its inheriting meek or its glorybound pure.

She told them that the only grace they could have was the grace they could imagine. That if they could not see it, they would not have it.

"Here," she said, "in this here place, we flesh; flesh that weeps, laughs; flesh that dances on bare feet in grass. Love it. Love it hard.

Yonder they do not love your flesh. They despise it. They don't love your eyes; they'd just as soon pick em out. No more do they love the skin on your back. Yonder they flay it. And O my people they do not love your hands. Those they only use, tie, bind, chop off and leave empty. Love your hands! Love them. Raise them up and kiss them. Touch others with them, pat them together, stroke them on your face 'cause they don't love that either. You got to love it, you!..

Սիրելի

Թոնի Մորիսոնի Սիրելի (Beloved) վեպից: Թարգմանություն ագլերենից. չասմիկ Մանուկյան

...Վերջապես նա իր մոտ էր կանչում կանանց. «Լաց եղեք», ասում էր նրանց, «ողջերի ու նահատակվածների համար: Ուղղակի լացեք»: Եվ կանայք առանց աչքերը ծածկելու արձակվում էին:

Այդպես էր ամենը սկսվում. երեխաները ծիծաղում էին, տղամարդիկ՝ պարում, կանայք՝ լալիս, և հետո բոլորը տեղերով փոխվում էին: Կանայք դադարում էին լացել ու սկսում էին պարել, տղամարդիկ նստում էին ու լաց լինում, երեխաները պարում էին, կանայք ծիծաղում, երեխաները լալիս, մինչև ուժասպառ բոլորը մեկ առ մեկ թավալվում էին Բացատում՝ թաց ու շնչասպառ եղած: Հաջորդող լռության մեջ Բեյբի Սագս, սուրբը, նրանց էր մատուցում իր չափազանց մեծ սիրտը:

Նա չէր հորդորում նրանց մաքրվել կամ այլևս մեղքեր չգործել: Չեր ասում, թե նրանք երկրի օրհնյալ զավակներն էին, նրա հնազանդ ժառանգորդները կամ իսկական ընտրյալները:

Նրանց ասում էր, որ միակ գթությունը, որ կարող էին ունենալ, այն գթությունն էր, որին կարող էին հավատալ: Քանզի, եթե նրանք չկարողանային այն տեսնել, ապա չէին էլ կարող ունենալ:

«Այստեղ», ասում էր նա, «հենց այս տեղում մենք մարմին ենք: Մարմին, որ լալիս ու ծիծաղում է, որ ոտաբոբիկ պարում է խոտերի մեջ: Սիրեք այն: Ուժգին սիրեք: Այնտեղ նրանք չեն սիրում ձեր մարմինը, տանել չեն կարողանում: Նրանք չեն սիրում ձեր աչքերը, կնախընտրելին հանել դրանք: Ու ոչ էլ ձեր մեջքի մաշկն են սիրում: Այնտեղ նրանք դա քերթում են: Օ իմ ժողովուրդ, նրանք չեն սիրում ձեր ձեռքերը: Այն ձեռքերը, որ իրենք միայն օգտագործում, կապում, կտրում և դատարկ են թողնում: Սիրեք ձեր ձեռքերը: Սիրեք դրանք: Բարձրացրեք ձեռքերն ու համբուրեք դրանք: Մյուսներին հպվեք այդ ձեռքերով, ձեռքերը միմյանց շփեք, դեմքը ձեր շոյեք ձեռքերով, քանի որ նրանք դա նույնպես չեն սիրում: Դուք պետք է սիրեք այն, դուք...

Toni Morrison (born *Chloe Ardelia Wofford*) is a Nobel Prize and Pulitzer Prize-winning American author, editor, and professor. Her novels are known for their epic themes, vivid dialogue, and richly detailed black characters. Among her best known novels are *Song of Solomon* and *Beloved*.

Թոնի Մորիսոնը (ծն. *Chloe Ardelia Wofford*) Նոբելյան և Pulitzer մրցանակների մրցանակակիր ամերիկացի գրող, խմբագիր, պրոֆեսոր է: Նրա վեպերը հայտնի են իրենց եպիկ թեմաներով, վառ երկխոսություններով և առատորեն մանրամասն նկարագրված սևամորթ կերպարներով: Իր ամենահայտնի գործերի շարքից են «Երգը Սողոմոնի» և «Սիրելի» վեպերը:

LIGHT ITALIC

MEDIUM

DEMI ITALIC

BOOK

BOLD ITALIC

BOLD

DEMI

LIGHT

MEDIUM ITALIC

BOOK ITALIC

DEMI ITALIC

BOOK ITALIC

BOLD

LIGHT

MEDIUM ITALIC

MEDIUM

DEMI

BOOK

BOLD ITALIC

LIGHT

AO1BAO3
LIGHT

Նա չէր հորդորում նրանց մաքրվել կամ այլևս մեղքեր չգործել։ Չեր ասում, թե նրանք երկրի օրհնյալ զավակներն էին, նրա հնազանդ ժառանգորդները կամ իսկական ընտրյալները։

Նրանց ասում էր, որ միակ գթությունը, որ կարող էին ունենալ, այն գթությունն էր, որին կարող էին հավատալ։ Քանզի, եթե նրանք չկարողանային այն տեսնել, ապա չէին էլ կարող ունենալ։

«Այստեղ», ասում էր նա, «հենց այս տեղում մենք մարմին ենք։ Մարմին, որ լալիս ու ծիծաղում է, որ ոտաբոբիկ պարում է խոտերի մեջ։ Սիրեք այն։ Ուժգին սիրեք։ Այնտեղ նրանք չեն սիրում ձեր մարմինը, տանել չեն կարողանում։ Նրանք չեն սիրում ձեր աչքերը, կնախընտրեին հանել դրանք։ Ու ոչ էլ ձեր մեջքի մաշկն են սիրում։ Այնտեղ նրանք դա քերթում են։

 	 	 	 	 	

Օ իմ ժողովուրդ, նրանք չեն սիրում ձեր ձեռքերը։ Այն ձեռքերը, որ իրենք միայն օգտագործում, կապում, կտրում և դատարկ են թողնում։ Սիրեք ձեր ձեռքերը։ Սիրեք դրանք։ Բարձրացրեք ձեռքերն ու համբուրեք դրանք։ Մյուսներին հավէք այդ ձեռքերով, ձեռքերը միմյանց շփեք, դեմքը ձեր շոյեք ձեռքերով, քանի որ նրանք դա նույնպես չեն սիրում։ Դուք պետք է սիրեք այն, դուք։ Եվ իհարկե նրանք չեն սիրում ձեր բերանը։ Այնտեղ, երբ նրանք այն կոտրված տեսնեն, նորից կկոտրեն։ Դրանով ինչ էլ որ ասեք, միննույն է՝ չեն լսելու։ Չեն լսի, անգամ, եթե ճչաք։ Այն ինչ կփորձեք համտեսել դրանով՝ մարմիններդ սնուցելու համար, նրանք դուրս կկորզեն ու փոխարենը ձեզ կտան մնացորդներ։ Ոչ, նրանք չեն սիրում ձեր բերանը։ Դուք պետք է սիրեք այն։ Ահա այս մարմնի մասին է խոսքս։ Մարմին, որ կարիք ունի սիրվելու։ Ուղքեր, որ կարիք ունեն հանգստանալու, պարելու։ Մեջք, որ պաշտպանության կարիք ունի, ուսեր, որ բազուկների կարիք ունեն, ուժեղ բազուկների։ Ձեզ բան եմ ասում, ով իմ ժողովուրդ, լսեք ինձ. նրանք չեն սիրում ձեր ուղիղ վիզը՝ օղապարանից ազատված։

Ուրեմն սիրեք ձեր վիզը, ձեռքով շոշափեք այն, շոյեք ու վեր պահեք։ Ու ոչ էլ ձեր ներքին մասերն են սիրում, որ կնախընտրեին նետել խոզերի առաջ, դուք պետք է սիրեք դրանք։ Սիրեք ձեր մուգ, մուգ լյարդն ու սրտի տրոփյունը, սրտի զարկերը, սիրեք այն նույնպես։ Ավելի քան աչքերը կամ ոտքերը։ Ավելի քան թոքերը, որ պետք է ազատ օդ շնչեն։ Ավելի քան ձեր կյանք պարզևող արգանդը կամ ձեր կենսատու անձնական մասերը, լսեք ինձ ու սիրեք ձեր սիրտը։ Քանզի սա է պարզևը»։

Այլևս որևէ խոսք չասելով՝ նա ոտքի էր ելնում և իր ծռված կոնքով պարում էր, պարում այն, ինչ դեռ իր սիրտն ուներ ասելու։ Մյուսները բացում էին բերանները և մեղեդի ստեղծում նրա համար։ Երկար նոտաները ձգվում էին այնքան, մինչև չորսմասանի հարմոնիան կատարյալ էր դառնում իրենց խորապես սիրված մարմնի համար...

LIGHT ITALIC

Նա չէր հորդորում նրանց մաքրվել կամ այլևս մեղքեր չգործել։ Չեր ասում, թե նրանք երկրի օրհնյալ զավակներն էին, նրա հնազանդ ժառանգորդները կամ իսկական ընտրյալները։

Նրանց ասում էր, որ միակ գթությունը, որ կարող էին ունենալ, այն գթությունն էր, որին կարող էին հավատալ։ Քանզի, եթե նրանք չկարողանային այն տեսնել, ապա չէին էլ կարող ունենալ։

«Այստեղ», ասում էր նա, «հենց այս տեղում մենք մարմին ենք։ Մարմին, որ լալիս ու ծիծաղում է, որ ոտաբոբիկ պարում է խոտերի մեջ։ Սիրեք այն։ Ուժգին սիրեք։ Այնտեղ նրանք չեն սիրում ձեր մարմինը, տանել չեն կարողանում։ Նրանք չեն սիրում ձեր աչքերը, կնախընտրեին հանել դրանք։ Ու ոչ էլ ձեր մեջքի մաշկն են սիրում։ Այնտեղ նրանք դա քերթում են։

 	 	 	 	 	

Օ իմ ժողովուրդ, նրանք չեն սիրում ձեր ձեռքերը։ Այն ձեռքերը, որ իրենք միայն օգտագործում, կապում, կտրում և դատարկ են թողնում։ Սիրեք ձեր ձեռքերը։ Սիրեք դրանք։ Բարձրացրեք ձեռքերն ու համբուրեք դրանք։ Մյուսներին հավէք այդ ձեռքերով, ձեռքերը միմյանց շփեք, դեմքը ձեր շոյեք ձեռքերով, քանի որ նրանք դա նույնպես չեն սիրում։ Դուք պետք է սիրեք այն, դուք։ Եվ իհարկե նրանք չեն սիրում ձեր բերանը։ Այնտեղ, երբ նրանք այն կոտրված տեսնեն, նորից կկոտրեն։ Դրանով ինչ էլ որ ասեք, միննույն է՝ չեն լսելու։ Չեն լսի, անգամ, եթե ճչաք։ Այն ինչ կփորձեք համտեսել դրանով՝ մարմիններդ սնուցելու համար, նրանք դուրս կկորզեն ու փոխարենը ձեզ կտան մնացորդներ։ Ոչ, նրանք չեն սիրում ձեր բերանը։ Դուք պետք է սիրեք այն։ Ահա այս մարմնի մասին է խոսքս։ Մարմին, որ կարիք ունի սիրվելու։ Ուղքեր, որ կարիք ունեն հանգստանալու, պարելու։ Մեջք, որ պաշտպանության կարիք ունի, ուսեր, որ բազուկների կարիք ունեն, ուժեղ բազուկների։ Ձեզ բան եմ ասում, ով իմ ժողովուրդ, լսեք ինձ. նրանք չեն սիրում ձեր ուղիղ վիզը՝ օղապարանից ազատված։

Ուրեմն սիրեք ձեր վիզը, ձեռքով շոշափեք այն, շոյեք ու վեր պահեք։ Ու ոչ էլ ձեր ներքին մասերն են սիրում, որ կնախընտրեին նետել խոզերի առաջ, դուք պետք է սիրեք դրանք։ Սիրեք ձեր մուգ, մուգ լյարդն ու սրտի տրոփյունը, սրտի զարկերը, սիրեք այն նույնպես։ Ավելի քան աչքերը կամ ոտքերը։ Ավելի քան թոքերը, որ պետք է ազատ օդ շնչեն։ Ավելի քան ձեր կյանք պարզևող արգանդը կամ ձեր կենսատու անձնական մասերը, լսեք ինձ ու սիրեք ձեր սիրտը։ Քանզի սա է պարզևը»։

Այլևս որևէ խոսք չասելով՝ նա ոտքի էր ելնում և իր ծռված կոնքով պարում էր, պարում այն, ինչ դեռ իր սիրտն ուներ ասելու։ Մյուսները բացում էին բերանները և մեղեդի ստեղծում նրա համար։ Երկար նոտաները ձգվում էին այնքան, մինչև չորսմասանի հարմոնիան կատարյալ էր դառնում իրենց խորապես սիրված մարմնի համար...

9pt | 14pt

10pt | 16pt

12pt | 18pt

Թոնի Մորիսոն, «Սիրելի»

AO1BAO3
DEMI
<p></p>
<p></p>

...

Նա չէր հորդորում նրանց մաքրվել կամ այլևս մեղքեր չգործել: Չեր ասում, թե նրանք երկրի օրհնյալ զավակներն էին, նրա հնազանդ ժառանգորդները կամ իսկական ընտրյալները:

Նրանց ասում էր, որ միակ գթությունը, որ կարող էին ունենալ, այն գթությունն էր, որին կարող էին հավատալ: Քանզի, եթե նրանք չկարողանային այն տեսնել, ապա չէին էլ կարող ունենալ:

«Այստեղ», ասում էր նա, «հենց այս տեղում մենք մարմին ենք: Մարմին, որ լալիս ու ծիծաղում է, որ ոտաբոբիկ պարում է խոտերի մեջ: Սիրեք այն: Ուժգին սիրեք: Այնտեղ նրանք չեն սիրում ձեր մարմինը, տանել չեն կարողանում: Նրանք չեն սիրում ձեր աչքերը, կնախընտրեին հանել դրանք: Ու ոչ էլ ձեր մեջքի մաշկն են սիրում: Այնտեղ նրանք դա քերթում են:

...

Օ իմ ժողովուրդ, նրանք չեն սիրում ձեր ձեռքերը: Այն ձեռքերը, որ իրենք միայն օգտագործում, կապում, կտրում և դատարկ են թողնում: Սիրեք ձեր ձեռքերը: Սիրեք դրանք: Բարձրացրեք ձեռքերն ու համբուրեք դրանք: Մյուսներին հավէք այդ ձեռքերով, ձեռքերը միմյանց շփեք, դեմքը ձեր շոյեք ձեռքերով, քանի որ նրանք դա նույնպես չեն սիրում: Դուք պետք է սիրեք այն, դուք: Եվ իհարկե նրանք չեն սիրում ձեր բերանը: Այնտեղ, երբ նրանք այն կոտրված տեսնեն, նորից կկոտրեն: Դրանով ինչ էլ որ ասեք, միևնույն է՝ չեն լսելու: Չեն լսի, անգամ, եթե ճչաք: Այն ինչ կփորձեք համտեսել դրանով՝ մարմիններդ սնուցելու համար, նրանք դուրս կկորզեն ու փոխարենը ձեզ կտան մնացորդներ: Ոչ, նրանք չեն սիրում ձեր բերանը: Դուք պետք է սիրեք այն: Ահա այս մարմնի մասին է խոսքս: Մարմին, որ կարիք ունի սիրվելու: Ոտքեր, որ կարիք ունեն հանգստանալու, պարելու: Մեջք, որ պաշտպանության կարիք ունի, ուսեր, որ բազուկների կարիք ունեն, ուժեղ բազուկների: Ձեզ բան եմ ասում, ով իմ ժողովուրդ, լսեք ինձ. նրանք չեն սիրում ձեր ուղիղ վիզը օղապարանից ազատված:

...

Ուրեմն սիրեք ձեր վիզը, ձեռքով շոշափեք այն, շոյեք ու վեր պահեք: Ու ոչ էլ ձեր ներքին մասերն են սիրում, որ կնախընտրեին նետել խոզերի առաջ, դուք պետք է սիրեք դրանք: Սիրեք ձեր մուգ, մուգ լյարդն ու սրտի տրոփյունը, սրտի զարկերը, սիրեք այն նույնպես: Ավելի քան աչքերը կամ ոտքերը: Ավելի քան թոքերը, որ պետք է ազատ օդ շնչեն: Ավելի քան ձեր կյանք պարզևող արգանդը կամ ձեր կենսատու անձնական մասերը, լսեք ինձ ու սիրեք ձեր սիրտը: Քանզի սա է պարզևը»։ Այլևս որևէ խոսք չասելով՝ նա ոտքի էր ելնում և իր ծռված կոնքով պարում էր, պարում այն, ինչ դեռ իր սիրտն ուներ ասելու: Մյուսները բացում էին բերանները և մեղեդի ստեղծում նրա համար...

DEMI ITALIC
<p></p>
<p></p>

...

Նա չէր հորդորում նրանց մաքրվել կամ այլևս մեղքեր չգործել: Չեր ասում, թե նրանք երկրի օրհնյալ զավակներն էին, նրա հնազանդ ժառանգորդները կամ իսկական ընտրյալները:

Նրանց ասում էր, որ միակ գթությունը, որ կարող էին ունենալ, այն գթությունն էր, որին կարող էին հավատալ: Քանզի, եթե նրանք չկարողանային այն տեսնել, ապա չէին էլ կարող ունենալ:

«Այստեղ», ասում էր նա, «հենց այս տեղում մենք մարմին ենք: Մարմին, որ լալիս ու ծիծաղում է, որ ոտաբոբիկ պարում է խոտերի մեջ: Սիրեք այն: Ուժգին սիրեք: Այնտեղ նրանք չեն սիրում ձեր մարմինը, տանել չեն կարողանում: Նրանք չեն սիրում ձեր աչքերը, կնախընտրեին հանել դրանք: Ու ոչ էլ ձեր մեջքի մաշկն են սիրում: Այնտեղ նրանք դա քերթում են:

...

Օ իմ ժողովուրդ, նրանք չեն սիրում ձեր ձեռքերը: Այն ձեռքերը, որ իրենք միայն օգտագործում, կապում, կտրում և դատարկ են թողնում: Սիրեք ձեր ձեռքերը: Սիրեք դրանք: Բարձրացրեք ձեռքերն ու համբուրեք դրանք: Մյուսներին հավէք այդ ձեռքերով, ձեռքերը միմյանց շփեք, դեմքը ձեր շոյեք ձեռքերով, քանի որ նրանք դա նույնպես չեն սիրում: Դուք պետք է սիրեք այն, դուք: Եվ իհարկե նրանք չեն սիրում ձեր բերանը: Այնտեղ, երբ նրանք այն կոտրված տեսնեն, նորից կկոտրեն: Դրանով ինչ էլ որ ասեք, միևնույն է՝ չեն լսելու: Չեն լսի, անգամ, եթե ճչաք: Այն ինչ կփորձեք համտեսել դրանով՝ մարմինների սնուցելու համար, նրանք դուրս կկորզեն ու փոխարենը ձեզ կտան մնացորդներ: Ոչ, նրանք չեն սիրում ձեր բերանը: Դուք պետք է սիրեք այն: Ահա այս մարմնի մասին է խոսքս: Մարմին, որ կարիք ունի սիրվելու: Ոտքեր, որ կարիք ունեն հանգստանալու, պարելու: Մեջք, որ պաշտպանության կարիք ունի, ուսեր, որ բազուկների կարիք ունեն, ուժեղ բազուկների: Ձեզ բան եմ ասում, ով իմ ժողովուրդ, լսեք ինձ. նրանք չեն սիրում ձեր ուղիղ վիզը՝ օղապարանից ազատված:

...

Ուրեմն սիրեք ձեր վիզը, ձեռքով շոշափեք այն, շոյեք ու վեր պահեք: Ու ոչ էլ ձեր ներքին մասերն են սիրում, որ կնախընտրեին նետել խոզերի առաջ, դուք պետք է սիրեք դրանք: Սիրեք ձեր մուգ, մուգ լյարդն ու սրտի տրոփյունը, սրտի զարկերը, սիրեք այն նույնպես: Ավելի քան աչքերը կամ ոտքերը: Ավելի քան թոքերը, որ պետք է ազատ օդ շնչեն: Ավելի քան ձեր կյանք պարզևող արգանդը կամ ձեր կենսատու անձնական մասերը, լսեք ինձ ու սիրեք ձեր սիրտը: Քանզի սա է պարզևը»։ Այլևս որևէ խոսք չասելով՝ նա ոտքի էր ելնում և իր ծռված կոնքով պարում էր, պարում այն, ինչ դեռ իր սիրտն ուներ ասելու: Մյուսները բացում էին բերանները և մեղեդի ստեղծում նրա համար...

<p></p>
<p></p>

9pt | 14pt

<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>

10pt | 16pt

<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>

12pt | 18pt

<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>
<p></p>

ŵ ɛ̂ ñ` h´ ñ̃

é` ñ´ ó` ñ` ɛ̂

ú´ ɛ̂ ɸh´ ɛ̃ ñ´

h̃ ɰ̂ ɛ̃ ñĩ ɹ̂

ԼԱՎԱԳՈՒՅՆ ԺՊԻՏ ԱՍՎԱԾԸ, ԱՆՇՈՒՇՏ

ՓԱԿ ԱԶՔԵՐՐՈՎԱՆ Է

հսկ լավագույնը երազանքների

բաց աչքերով

Լավագույն երգը, բաց պատուհանից – հեռվից լսածն է

ԼԱՎԱԳՈՒՅՆ ԽՈՍՔԸ ԼՈՒՈՒԹՅԱՆ ԽՈՐՔՈՒՄ ԼՈՒՆ ԱՍԱԾՆ Է: ԼԱՎԱԳՈՒՅՆ ԱԶԳԸ ԱՅՆ Է, ԵՐԵՎԻ

որ չի կամանեում հսկա կայսրություն

ԼԱՎԱԳՈՒՅՆ ՏԱՎԱՏՆ ԱՅՆ Է

որ երբեք չի դառնում կրոն: Լավագույն դիմակն այն է

անկասակած

ո թ կ ո չ վ ո լ մ է դ ե մ ք

Լավագույն դերը՝ վատ խաղացվածը: Լավագույն սերը՝ կիսատ թողածը:

ԼԱՎԱԳՈՒՅՆ ՏԱՆԶՎԱԾ ՈՒ ՏԱՌԱՊԱԾԸ

ՎԱՐՐԴՆ Է ԵՐԳԵՐՐՈՒ